

В'ячеслав СІМЧЕНКО: «Нині унікальна ситуація для справжніх реформ»

Директор ТОВ «Миколаївський тепловозоремонтний завод» В'ячеслав Сімченко – людина неординарна й талановита. Математик за фахом, підприємець за родом занять, активний благодійник та волонтер за покликом серця. І це – не просто слова. Лише торік за його участю було проведено 17 соціальних проектів, до яких були залучені школярі, ветерани-фронтовики, діти-сироти, люди з інвалідністю. Заслужує на увагу й те, що 2014 року Миколаївський тепловозоремонтний завод за ініціативою його директора виконав ремонтно-відновні роботи та модернізацію різної військової техніки загальною чисельністю 37 одиниць за рахунок власних коштів і ресурсів. Тож не випадково В'ячеслав Сімченко став переможцем загальноміської програми «Городянин року-2014» у номінації «Допомога українській армії».

Природно, що під час нашої зустрічі я поцікавився в директора ТОВ «Миколаївський тепловозоремонтний завод» В'ячеслава СІМЧЕНКА: що спонукає його до благодійності на адресу армії та всіх, хто потребує допомоги?

– Я переконаний, що безкорисна допомога не є примхою або примусовим обов'язком. Це – стиль життя нормальної порядної людини, – пояснює В'ячеслав Валентинович. – Упевнений: що більше в нашій державі буде завзятих заможних людей, які сповідуватимуть філософію допомоги та волонтерства, то швидше подолаємо всі негаразди й врешті розбудуємо соціально-орієнтовану сильну державу. Пам'ятаєте, як Павло Тичина писав у своєму вірші «Я утверждаюсь»?

*Ще буде: неба чистої блакиті,
добробут в нас підніметься,
як ртуть,
заблискотять косарки в житі,
заводи загудуть...*

Так воно і буде. Пригадуєте, як ще недавно, за влади Януковича, була поширена така приказка: «Пережили советских, переживем и донецких»? Тож і тепер наш народ, наша країна обов'язково переживуть цю війну. А для цього кожен на своєму місці має зробити щось корисне для своєї держави. І саме в цьому, на мою думку, запорука нашого успіху, нашої перемоги.

– А як виникла ідея допомогати українському війську?

– Коли розпочалася антитерористична операція і я побачив, що бійці миколаївської 79-ї аеромобільної бригади не завжди можуть виїхати на своїй техніці навіть за ворота частини, то зрозумів: треба щось робити. Тим паче підприємств, які спеціалізуються на ремонті військової техніки, дуже мало. Сотні магазинів, ресторанів,

розважальних центрів набудували, а ось виробництв, пов'язаних із машинобудуванням і ремонтом, майже немає. Тому щойно надійшла перша несправна військова техніка, відразу взялися до роботи.

Пригадую, це були два БТри: один – для наших десантників, другий – для Нацгвардії. 20 травня 2014 року ми урочисто випустили їх з території заводу. Так несподівано започаткували новий напрям у роботі. Окрім цього, також навесні 2014 року в нашому суднобудівному підрозділі (Південна судноремонтна компанія) ми повернули до життя середній десантний корабель ВМС України «Кіровоград».

Нині на заводі лагодять ще три БТри. Один із них повернувся до нас уже вдруге після боїв. Є й вантажівка-«погорілець», яка потребує капремонту. До речі, днями мені телефонували з Луганського прикордонного загону, розповіли, що два «уазики», які ми з «нуля» бронували для них і які прозвали «нін-

дзя-черепашки», вже рік справно служать нашим бійцям!

– В'ячеславе Валентиновичу, ви за фахом математик. Кажуть, що були перспективним науковцем. Як сталося, що ви захопилися підприємницькою діяльністю?

– Можна сказати, вимушено. Наприкінці 1990-х через нестачу коштів навіть на те, щоб придбати синові підручники, довелося зайнятися бізнесом. Але, щоб ви розуміли, я і раніше, коли писав дисертацію, працював на кількох роботах. Тому перехід до підприємництва був логічний.

Не все вдавалося одразу. Через певні обставини опинився в боргах. Довелося позичити гроші в родичів і друзів та почати все наново. Попервах бізнес був різноманітним: від продажу посуду й запасних частин до будматеріалів.

– Знання з математики допомогли?

– Звісно. Будь-який підприємець повинен уміти все прорахувати, ро-

зібратися в бухгалтерських документах. Математика в будь-якому разі розвиває безліч умінь та навичок.

– А що вас, одесита, спонукало створити тепловозоремонтний завод саме в Миколаєві?

– Мій бізнес-партнер із Миколаєва. Вісім років тому ми з ним почали працювати над кількома проектами. Зокрема, взялися за ремонт деяких агрегатів на замовлення. Далі втягнулися, зібрали висококласних спеціалістів. Так згодом з'явилося перше замовлення на ремонт тепловоза. І це вже зумовило відкриття підприємства. Ми придбали територію на околиці мікрорайону Кульбакіно для будівництва заводу. Щойно проклали рейки, на ремонт прийшов наш перший тепловоз. Спочатку ремонтували просто неба. Працівники виконували чергове замовлення, а навколо них споруджували стіни підприємства.

До речі, у Миколаєві відмінні фахівці робочих професій, є традиції машинобудування, досвід. Це – вагомий аргумент на користь спорудження заводу саме в цьому місті.

– Головна сила підприємства – це люди, які там працюють. Розкажіть докладніше про колектив заводу.

– Нам удалося дібрати прекрасні кадри. На нашому підприємстві є цілі

покоління чудових працівників. Серед найкращих – Олег Батищев (завідувач виробництва), Віталій Остапюк (бригадир тепловоза – складальної ділянки), Олена Кузнєцова (відділ договорів), Олександр Ганчо (майстер електроцеху), Володимир Семенов (провідний менеджер), Василь і Роман Гайдаєнки – батько й син (столяр і слюсар із ремонту рухомого складу).

– Під час останніх виборів ви були одним із найімовірніших претендентів на депутатство у Верховній Раді у своєму виборчому окрузі. З чим ішли до виборців, що хотіли змінити на краще?

– У будь-якому місті знайдеться цілий віз нерозв'язаних проблем. Обіцянки стосовно покращення життя «кочують» від виборів до виборів. Я акцентував на відродженні виробництва, збільшенні кількості робочих місць і, відповідно, зростанні добробуту людей. Не роздавав пустих обіцянок. Просто особистим прикладом показував, що нині можна та необхідно відроджувати виробництво. Не на словах, а на ділі.

– В'ячеславе Валентиничу, які законодавчі

ініціативи, на вашу думку, сприяли б розвитку підприємницької діяльності в Україні?

– Основна проблема економіки України – край низький розвиток промисловості, машинобудування, і, хоч як це банально звучить, відсутність конкуренції серед замовників. Нам потрібно до цього прийти.

Тим структурам, які визнані нині промисловими монополіями, потрібно заборонити тривалі відстрочення платежів. Наша промисловість не може це витримати, бо обігових коштів недостатньо й багато хто вимушений скорочувати посади, закриватися. При цьому залишаються податкові зобов'язання перед державою, які потрібно виконувати.

Також, як на мене, необхідно будувати чітку та зрозумілу політику оподаткування, а не запроваджувати якісь короткострокові заходи з полегшення податкового навантаження. Переконали: податки мають бути максимально спрощеними, щоб платити їх було вигідно. Тоді й економіка наша запрацює, стане потужнішою. Думаю, нині в країні – унікальна ситуація для справжніх реформ. Треба мобілізуватися для їх якнайпродуктивнішого здійснення.

Розмову вів Євген ТИЩУК.

Доброго Віно

ТОВ «Миколаївський тепловозоремонтний завод» оснащено сучасним устаткуванням для капітального ремонту маневрових тепловозів. Воно спеціалізується на виконанні капітальних ремонтів тепловозів серії ТГМ-4, ТГМ-6, ТЕМ-2, ТЕМ-7 ЧМЕ-3, М62, 2ТЕ116, а також вузлів тепловозів і агрегатів до них. Підприємство дає гарантію на виконані роботи на 6 місяців і проводить післягарантійне обслуговування. З 2011 року підприємство виконує ремонт тягових агрегатів змінного струму з автономним живленням ОПЕ1-АМ.

На підприємстві працюють фахівці з великим стажем роботи в сфері ремонту рухомого складу, багато хто з них проходив навчання на заводах виробника залізничної техніки. Усі спеціалісти мають значний досвід роботи – від 10 до 35 років.

Варто зауважити, що ТОВ «МТРЗ» має оперативний запас запасних частин на власних складах. Також має власний верстатний парк, стенди з налаштування, регу-

лювання й обкатки ремонтваного устаткування, зокрема стенди з обкатки дизелів 6ЧН21/21 та 8ЧН26/26, турбокомпресорів, гідропередач, паливної апаратури, а також стенд реостатних випробувань тепловозів.

2014 року за ініціативою директора В'ячеслава Сімченка у зв'язку зі складною ситуацією в країні підприємство почало допомагати ЗС України, ВМФ України, Національній гвардії, підрозділам внутрішніх військ МВС України. За цей час було безкоштовно зроблено: ремонт одного середнього десантного корабля; ремонтно-відновні роботи та модернізацію 11 одиниць БТР-70, БТР-80; модернізацію, переобладнання та важке бронювання 10 автомашин різного типу; виготовлення та установку протикумулятивних екранів на 22 одиниці військової техніки.

